kottale pu ümbre kun ne ossa nakkawa kannust wälja tullema; ent kae ent ne papperi lehhe were töine töist hääste kinnikatwa. Üllembat papperi jao keuta kablakesse ehk nóriga, ent sedda allumest jao ütte kablakessega mes ölgest tettu, kowwaste kinni, ja woia sedda üllembat jao ütte rist-kämblit törwaga, ent sa peat egga kolme päiwa perra wastsest woidma.

Mink perrast sesinnane nouw sures abbis tullep, se om sest tutta.

Kui ne waggla ütte pu omma paljas sõnu sis läwa nemma maa sisse. Säält tullewa nemma wina-ku allustussen jälle wälja; essane om sis üts weikenne hahk liblik kumb ó ajal ümbrelendap, emmane om ni suur kui kerblanne pea ni kui luttik nink ei woi lendada. Emmatse läwa pu päle ülles nink essatse, kumma ümbrelendawa, otsiwa neid kanno pääl ülles nink läwa pari. Kui sedda om sanu sis läwa emmatse pu päle ülles nink lowa omme munne lehhe ehk häälme urbe ehk ka sammla sisse mes pu küllen om. Nesamma munna omma ni weikesse et neid silmiga ei jowwa öigede ärraselletada ent ni paljo et neist tuhhanda wisil waggla wälja tullewa nink lehti ärrasöwa, sest et rõsse ilm ei ka külm neile middagi ei te.

Ent kun törwaga woietu om, säält ei passe ne emmatse ülle. Seperrast löitas et nemma suren hulkan, monnikord mitto sadda, törwa pääl omma kinnijänu. Se läbbi keeltas kik kahjo kohhalt ärra mes nemma muido ollesse woinu tetta.

Siski om tarwis egga kolme päiwa perra wastsest törwaga woida, sest et törw ärrakuiwap nink kui emmatse ülleläwa sis ei olle eddimätsest woidmissest mitte abbi.

Kui sa ei tahha sedda mitte kige puiega tetta, sis te sedda eddimält ütte ehk kattega; ent kui sa näet päiwa ajal et emmatse törwa pääl omma kinnijänu, sis sa peat kik puid woidma.

Üts ainus inniminne woip ütte päiwaga ennamb sadda puid woida, nink se nouw om ni tõttelikkult töisi et mõnne perremihhe, ke ei olle sedda usknu, nink pelganu sedda kige puie küllen tetta nink wisna-puid ütsinda woidnu ent plumi- pumberi- nink uipuid woidmatta jätnu omma nännu et nemma kül wisna-marju omma sanu ent neist töisist kohhalt ilma jänu.